

Abstrakt

Cílem této bakalářské práce je potvrdit či vyvrátit následující hypotézu, a totiž že gaullistická zahraniční politika stále do jisté míry, alespoň na úrovni inspirativní, ovlivňuje současné zahraničně-politické směřování Francie, ovšem její uplatňování je neuskutečnitelné vzhledem k zániku bipolárního světa.

Tato práce nejprve analyzuje hlavní pilíře zahraniční politiky Charlese de Gaulla. Těmi byly: vztah k Evropě, Spojeným státům americkým a Východnímu bloku. První část klade důraz na období let 1958-1969, tedy dobu, kdy Charles de Gaulle zastával prezidentskou funkci.

Ve druhé části práce prostřednictvím případové studie francouzské politiky vůči Německu hledá kontinuitu či diskontinuitu současné politické scény, v čele s neo-gaullistou Jacquesem Chiracem, s hlavními liniemi, sledovanými Charlesem de Gaullem. Druhá část stručně analyzuje postoje prezidentů působících v období mezi odchodem Charlese de Gaulla a nástupem Jacquese Chiraca, a poté se věnuje Chiracovu prezidentství, končícímu v roce 2007. Hlavními metodami této práce jsou analýza a případová studie.